

Zinner Endre

A kép 1952-ben készült, én vagyok rajta orosz egyenruhában [Nyilván arra utal, hogy a korabeli néphadseregben használatos egyenruha követte a szovjet hadsereg egyenruhájának stílusát. -- A szerk.]. Ez egy május 1-jei ünnepség lehetett. Itt már tiszti rangban, tartalékos hadnagy voltam. Tényleges katonaiszti pályafutásom nem volt. Ez az OFOTÉRT vállalat rendezvénye volt, ott dolgoztam akkoriban. A háború után önállósítottam magamat, 1949-ig önálló látszerészüzletem volt a Király utca 96-ban. Egy segéddel és két ipari tanulóval dolgoztam, volt, mikor két segédem is volt. Az Optika-fotó jól menő üzlet volt, de jött az államosítás, és 1949 júniusában fölszámoltak. Az államosítás időszakában megalakult OFOTÉRT vezérigazgatója felszólított, hogy vagy belépek az OFOTÉRT-ba, vagy elveszi az üzletet. Hát én nem adom oda, inkább kiszálltam, és értékesítettem a dolgaimat. S utána mentem be az OFOTÉRT-ba dolgozni, boltvezetőként. Hamarosan előbb üzletvezető, majd osztályvezető lettem. Majd ismét visszamentem boltvezetőnek, mert nem tetszett az osztályvezetés. Kevesebb pénzem volt, mint egy jó boltvezetőnek. Nekem pedig a pénz fontosabb volt, hogy eltarthassam a családot. 1949-től tizenhat évig dolgoztam az OFOTÉRT vállalatnál. Tizenhat év után a vezérigazgató-helyettessel szóváltásba kerültem, mert nem volt szakember. Nem tudtam elviselni az utasításait, annyira hülyék voltak. Összeszólalkoztam vele, és így el kellett mennem az OFOTÉRT-től. Hat hónapig a vezérigazgató nem akart elengedni, hogy gondoljam meg magamat. Meggondoltam magamat, nyolcszáz forinttal magasabb pénzért elkerültem a Fotó-Optika Szövetkezetbe, ahol megszerveztem a gépjavítást, országos szinten a fényképezőgép-javítást, majd kiépítettem az üzlethálózatot. Hét évig dolgoztam ott. Az elnök egy politikai gengszter volt, aki azért lett elnök, mert a politikában mutatta magát. Kényszeríteni akart arra, hogy lopjak neki a szövetkezetből, és a lopott anyagokat szállítsam ki neki a ráckevei villájába. Összeveszttem vele, és egyik napról a másikra otthagytam. Nem volt állásom utána. Szerencsére aztán megpályáztam egy üzemvezetői állást a Lombik Szövetkezetnél, és sikerült elhelyezkednem, végül onnan mentem nyugdíjba 1982-ben. Tehát: OFOTÉRT, Fotó-Optika, Lombik, a maszek időben pedig a Fehér Optika. Az ötvenéves munkaviszonyom alatt mindössze csak négy munkahelyem volt. Általában mindenhol megbecsültek, szóval el tudtam tartani a családomat.